

g i ea e mltiplex negtia. **S**z h e qd pbs di
 cit i 4° ethicoz q yrones z min' dicentes q
 tiores fm mores videt. **B**° dice du q sic
 dictu e: vnu medaciū e graui' altero qnqz q
 dem ex mā de qua e. sicut medaciū quod fit
 i doctrina religiois e grauisimū. qnqz autē
 ex motiuo ad peccā dū sicut medaciū pntō
 sū e graui' qz officiosū vel iocofū. yronia at
 z iactātia circa idē mētū vel vōs vel qbus
 cūqz exterioribus signis. f. circa conditionem
 psone. vñ qz tū ad b equalia sūt. s. vt p̄mūz
 iactātia ex turpiori motiuo pcedit. f. ex appe
 titu lucri vel honoris. yron a vō ex hoc q fu
 git licet iordinatē p elationē alyz gūis eē: z
 fm b pbs dicit q iactātia e gūi' peccatū qz
 yronia. oringit tñ qz qz aliqs mīoza de se
 fingit ex aliquo alio motiuo puta ad dolose
 decipiē dū. z tūc yronia e gūioz. **A**d p̄mū
 ergo dicēdum q rō illa pcedit de yronia et
 iactātia fm q medacy gūitas cōsiderat ex se
 iho vel ex mā e: sic. n. dictū e q eqlitatem
 hnt. **A**d secūdu dicēdū q dupler e excel
 lētia. vna qdē i tgalib' reb'. alia vō i p̄ualib'
 z igit aut qnqz q aliqs p vba exteriora v' si
 gna p̄tēdit qdē defectū i extiozib' reb'no: pu
 ta p aliquā vestē abiectā aut p aliqd hūmī
 moi. z p b ipsū itēdit ostētare aliquā excellē
 tiā spiritualē: sic dñs de qbus dā dicit **Matth**
 6: q exterminat facies suas vt appareāt hōi
 bus ieiunātes. vñ isti sil icurrūt vitiū yronie
 z iactātie: tñ fm dīsa. z p̄p b gūius peccāt
Qñ z pbs dicit i 4° ethicoz q z suphabūdan
 tia z valde dfect' iactātū e p̄p qd z d Aug
 legif q neqz vestes nimis p̄ciosas neqz ni
 mis abiectas h̄re volebat: ga i vtroqz hōies
 suā glīam cōrūt. **A**d t̄riū dicēdū q sic dicit
Ecccl. 19: **A**st q se neqz h̄jiliat z iteriora eius
 plena sūt dolo. z fm b **Salomon** loqz d eo
 q ex dolosa hūilitate neqz vocē suā se mittit

Quinde cōside
 randū e de amicitia q affa
 bilitas dicit. z de ei' vitys
 opposit' q sūt adulatio z li
 tigiū. **C**irca amicitia aut
 seu affabilitatē cōrunt duo. **P**rimo vtz sit
 spālis virtus. **S**ecūdo vtz sit ps iusticie.
Ad primūz sic proce
 dit. **V**idēt q amicitia nō sit spālis virtus. **D**ic
 n. pbs i 8° ethicoz q amicitia pfecta e que

e p̄p v̄tutē. **Q**libet aut v̄tus est amicitie cā:
 qa bonū oib' e amabile ut dicit **dyo. 4° ca:**
 de diu. no. ergo amicitia non e spālis virtus
 s. z sequēs oēm virtutē. **P**bs dicit i 4°
 ethicoz de tali amico q n i amado v' etia i
 utādo recipit singulos ut oportet: s. q aliq
 signa amicitie oīdat ad eos qz non amat v'
 det p̄tine ad simulationē q repugnat virtuti. **g**
 h' moi amicitia nō e virt'. **P**bs **Q**ñ imine
 diate cōstituitur put sapiēs dēterminabit: sic
 dī. 2° ethicoz. s. **Eccclastes. 7:** dī. cor sapiē
 tū vbi tristitia z cor stultoz vbi leticia. vñ ad
 virtuosū p̄tinz maxie a delectatiōe sibi cauē
 ut dī 2° ethicoz h' aut amicitia per se qdē d
 siderat z delectare: cōtristari aut reueret ut
 pbs dicit i 4° ethicoz. **g** h' moi amicitia nō
 e virt'. **S**z h' **P**recepta legis danī d aci
 b' virtutū. s. **Ecccl. 4° dī** Cōgregatiōi paupe
 rū affabile te facito. **g** affabilitas e hic amici
 tia dicit e qdā spālis virtus. **B**° dice dū
 q sicut dictū e: cūz virtus ordinet ad bonū
 vbi occurit specialis rō boni: ibi oportet esse
 spālē rōnē virtut'. bonū aut i ordine cōstitit si
 cut s dictū e. oportet aut hōiem cōuenire
 ad alios hōies ordinari i cōi cōuersatiōe tā i
 factis qz i dīct: ut. f. ad vñūqueqz se habeat
 fm qz decet. z iō oportet eē quādā spālem v
 tute q hanc cōueniētiā ordinis obseruet. et
 h' vocatur amicitia siue affabilitas. **A**d p̄
 mū **g** dicēdū q pbs i li° ethicoz de duplici
 amicitia loqz qz vna cōsistit p̄ncipalit' i af
 fectu q vñ aliū diligit. z h' pōt zseq quācūqz
 virtutē. q aut ad hāc amicitia p̄tinet s d cari
 tate dicta s. alia vero amicitia pōit q cōsistit
 i solis extiozib' verb ul facti: q qdē nō habz
 pfectā rōnē amicitie: s. quādā ei' similitudine
 inq̄tū aliqs decetē habz se ad alios cum qb'
 cōuersat. **A**d secūdu dicēdū q ois hō na
 turalit' oī hōi e amic' qdā gnāli amore sicut
 etiā dī **Ecccl. 13:** oē aīal diligit sile sibi. z hūc
 amorē rep̄sctant signa amicitie q quis exti'
 oīdit in verbis uel factis: etiā extraneis uel
 ignot': vñ nō e ibi simulatio. nō. n. ostendit
 eis signa perfecte amicitie: qa non eodē mō
 se habz familiarit' ad extraneos sic ad eos q
 sūt sibi spāli amicitia iuncti. **A**d tertium di
 cēdū q cor sapientū dicit eē vbi tristitia: nō
 qdem ut ipse. p̄mo tristitia iferat. dicit eim
 apls ad **Ro. 14:** Si pp cibū frat tu' z tristitaf
 iā nō scdm caritatē ābulas. s. ut z tristitibus
 z solatiōez ferat: fm illud **Ecccl. 7:** Nō desis

Ad secundum sic pro

Ad primūz sic pro

Ad tertium sic pro

Ad quartū sic pro

Ad quintū sic pro

Ad sextū sic pro

Ad septimū sic pro

Ad octidū sic pro

Ad nonū sic pro

Ad decimū sic pro

Ad undecimū sic pro

Ad duodecimū sic pro

ploratibus in solatiōe. et cū lugētibz abū
la cor aut stultoz ē vbi leticia: n̄ quidē vt ipsi
alios letificēt: 3 ut ipsi alioz leticia pfruant.
ptinet ḡ ad sapientē ut cōdelectationē affe
rat his cū qbus ouersat: nō quidē lasciuam
quā virtus canet: s3 honestā fm illud ps. Ec
ce q̄s bonū et q̄s iocūdū habitare ffes i vni.
q̄iq; n̄i. pp̄t aliqd bonū cōsequēs vel prop̄t
aliqd malū excludēdū nō refugiet vtuosus
eos qbus cōiuit cōtristare ut phs dic̄ i 4.
ethicoz. **Uñ** et apls dic̄. 2. ad Cor. 7. Si con
tristati vos i epla: nō me penitet. et p̄ca: gau
deo nō q̄a tristati estis: s3 q̄a tristati estis
ad p̄niam. et iō his q̄ sūt proni ad peccādū n̄
debem̄ hilarē vultū ostendere ad eos delec
tandū: ne videamur eoz pctō cōfērire: et qdā
mō pcti audaciā mīstrare. **Uñ** d̄r. Eccl. 7. fi
lie tibi sūt: serua corpus earū. et nō ostendas
hilarē faciē tuā ad illas.

Ad secundum sic pro

cedit. **Uidef** q̄ h̄mōi amicitia nō sit ps iu
sticie. **Ad iusticiā**. n. ptinet reddere debituz
alī. s3 hoc nō ptinet ad hanc virtutē: s3 solū
delectabilē alyz cōiuiere. ḡ h̄mōi v̄tus nō
ē iusticie. **P̄**. Scdm̄ phm̄ i 4. ethicoz
h̄mōi virtus cōsistit cū delectatiōe vel tristi
cia q̄ ē i cōiuctu. s3 moderari maxias delec
tatiōes ptinet ad tpantiā ut s̄ habitū ē. ḡ h̄
virtus ē magi ps tpantie q̄ iusticie. **P̄**. Et q̄
lia ieq̄libz exhibē: iusticia ē ut s̄ habituz
ē. s3 sicut phs dic̄ i 4. ethicoz hec virtus silr
ad notos et iḡtos et cōsuetos et icōsuetos opa
tur. ḡ hec v̄tus nō ē ps iusticie: s3 magis ei
riat. **S3** ē q̄ Macrobi⁹ ponit amicitiaz
p̄tē iusticie. **R̄** dicēdū q̄ hec virt⁹ est ps
iusticie inq̄tū adiuḡif ei sicut p̄ncipali v̄tuti
cōuenit. n. cū iusticia i B q̄ ad altez ē sicut et
iusticia. deficit aut a rōne iusticie: qa nō h3
plenā debiti rōnē put aliqs alī obligat v̄l
b̄ito legali ad cur⁹ solutiōez ler cogit: v̄l etiaz
aliq̄ d̄bito pueniēte ex aliq̄ b̄nficio suscepto
s3 solū attēdit qdā debitū honestatis quod
magis ē ex pte ipsius virtuosū q̄ ex pte alī⁹
vt. s3 faciat alī qd̄ deceat eū facere. **Ad pri
mū** q̄ dicēdū q̄ sicut s̄ dictū ē: qa hō nālit̄ ē
aīal sociale: debz ex quadā honestate verita
tis māifestationē alyz hōib⁹ sine q̄ societas
hōiuz durare nō poss3. sicut aut nō poss3 hō
viuere i societate sine veritate: ita nec sine d̄
lectatiōe: qa sicut phs dic̄ i 8. ethicoz. null⁹

pōt p̄ diē morari cū tristi nec cū n̄ delectabili
et iō hō tenet ex quo dā debito honestat̄ nā
li ut alyz delectabilē cōiuiat: nisi pp̄t aliquā
cām necē sit aliq̄n alios vtilit̄ cōtristare. **Ad
secūdū** dicēdū q̄ ad tpantiā ptinet refrena
re delectatiōes sensibiles. s3 hec virt⁹ cōsistit
circa delectatiōes in cōiuctu q̄ ex rōne pue
niūt inq̄tum vn⁹ ad altez d̄cent se h3 et has
delectationes nō opoztet refrenare tāq̄ no
rias. **Ad t̄tū** dicēdū q̄ verbū illud ph̄i n̄
ē itelligēdū q̄ aliquis eodē mō debeat col
log et conuiuere notis et ignotis: q̄a vt ipse
ibidē subdit: nō silr̄t cūct̄ cōsuetos et extrane
os curare aut tristare sed i B attendit silitu
do q̄ ad oēs opoztet facere quod decet.

Inde que

rēdū ē de vityz opposit̄
predicte virtuti. Et p̄ d̄
adulatione. 2. de litigio
Circa adulationē q̄rūt
duo. **P̄** vtz adulatō sit
pctm̄. 2. vtrū sit peccatū mortale.

Ad primuz sic proce

dit. **Uidef** q̄ adulatio nō sit pctm̄. Adulatio
n. cōsistit i quodā fmōe laudis alī exhibito i
tentōe placēdi. s3 laudare aliq̄ nō ē malū
fm̄ illud ps. vlt. Surrexerūt filij eius et bea
tissimā pdicauerūt. vir eius et laudauit eam
silr̄t et velle placere alyz nō ē malū: fm̄ illud
i. ad Cor. 1. Per oīa oib⁹ placeo. ḡ adulatio
nō ē pctm̄. **P̄**. Bonū malo ē h̄riū. et siliter
vituperiū laudi. s3 vituperare malū nō ē pec
catū. ḡ neq; laudare bonū qd̄ videf ad adu
lationē ptinere. ḡ adulatio nō ē pctm̄. **P̄**
adulationi detractio h̄riat. vn̄ Breg⁹ dic̄ q̄
remediū i adulationē ē detractio. Sciēdū
ē inq̄t q̄ ne imoderatis laudibus eleuemur
plerūq; n̄i rectoris moderamiē detractōni
bus lacerari pmittimur: vt q̄s vor laudātis
eleuat: lingua detrahentis humiliet. s3 d̄trac
tio ē malū ut s̄ habitū ē. ḡ adulatio ē bonū.
S3 ē qd̄ sup̄ illud Eccl. 13. Ne q̄ cōsu
mūt puluillos sub oī cubito manus: dic̄ glo.
i. suauē adulationē. ḡ adulatio ē peccatum.
R̄ dicēdū sicut s̄ dictū ē: q̄ amicitia p̄di
cta uel affabilitas et si p̄ncipaliter delectare
itendat eos qbus cōiuit. tñ vbi necē ē pp̄t
aliquid bonū exequēdū vel malū vitanduz
nō veretur cōtristare. Si ḡ aliqs i oib⁹ velit